

Dosarul nr. 2ra-1215/20

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. L. Ciubotaru)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Bostan, I. Dutca, V. Cotorobai)

Î N C H E I E R E

11 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă,

în cauza civilă, la acțiunea oblică depusă de către Mircea Colpajiu împotriva lui Petru Rusu și Silviei Sorocovi, intervenient accesoriu Tudor Marfescu cu privire la partajarea bunului imobil prin vânzarea la licitație,

împotriva deciziei din 23 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă :

La 16 octombrie 2017, Mircea Colpajiu a depus acțiune oblică împotriva lui Petru Rusu și Silviei Sorocovi, intervenient accesoriu Tudor Marfescu cu privire la partajarea bunului imobil prin vânzarea la licitație.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău nr.2-1248/14 din 20 iunie 2014, s-a încasat de la Petru Rusu în beneficiul lui Tudor Marfescu suma de 231 822,71 de lei. Prin decizia Tribunalului Chișinău nr.2a612/2002 din 21 februarie 2002, s-a încasat de la Petru Rusu în beneficiul lui Mircea Colpajiu suma de 13 100 de dolari SUA și 2 150 de lei. Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău nr.1125/08 din 5 decembrie 2008, s-a încasat de la Petru Rusu în beneficiul lui Mircea Colpajiu suma de 1 305,91 de lei. Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani mun. Chișinău nr. 1125/08 din 5 decembrie 2008 s-a încasat de la Petru Rusu în beneficiul lui Mircea Colpajiu suma de 430 530,37 de lei.

A menționat că, în rezultatul măsurilor de executare silită întreprinse de executorii judecătorești, datoria debitorului Petru Rusu a fost parțial stinsă și restanța față de Tudor Marfescu constituie suma de 155 352,71 de lei, iar față de Mircea Colpajiu constituie suma de 10 042,06 dolari SUA și 2 150 de lei, invocând că, din momentul intentării procedurii de executare silită în baza documentului executoriu 2a-612/2002 din 21 februarie 2002, au fost întreprinse un șir de măsuri de executare, inclusiv urmărirea cotei-părți ce aparține cu drept de proprietate debitorului Petru Rusu din apartamentul nr. xxxxx mun. Chișinău, prin expunerea la licitație a acesteia,

însă din diferite motive licitațiile nu au avut loc și astfel documentul executoriu rămâne fără executare.

Reclamantul a specificat, că drept urmare a imposibilității întreprinderii altor măsuri de executare silită, prin încheierea Oficiului de Executare sectorul Rîșcani, Chișinău din 5 ianuarie 2007 a fost transmis creditorului Mircea Colpajiu în contul achitării datoriei, o cameră cu suprafața de 10,8 m² din ap. xxxxx mun. Chișinău, fiind estimată la prețul de 9 127,59 de dolari SUA, restanța debitorului Petru Rusu față de Mircea Colpajiu ,conform documentului executoriu nr. 2a-612/2002 din 21 februarie 2002, a fost stabilită la suma de 914,47 de dolari SUA și 2 150 de lei.

A afirmat că în contul stingerii datoriei i-a fost transmis lui Mircea Colpajiu camera cu suprafața de 10,8 m² din ap. xxxxx, mun. Chișinău, care are suprafața totală de 75,9 m² ce aparține cu drept de proprietate debitorului Petru Rusu, însă reclamantul nu a avut posibilitatea de a intra în posesia camerei și înregistra dreptul de proprietate asupra acestui imobil la Oficiul Cadastral Teritorial, nefiind executată încheierea privind transmiterea bunului în contul achitării datoriei din 5 ianuarie 2007, astfel din motivul eschivării debitorului, documentul executoriu rămâne neexecutat mai mult de 15 ani, iar de Tudor Marfescu mai mult de 3 ani.

A relatat că acțiunea oblică este definită ca fiind mijlocul juridic prin care creditorul poate exercita drepturile și acțiunile debitorului său atunci când acesta refuză sau neglijează să le exercite, creditorul nu exercită acțiunea în numele său, dar în numele debitorului, iar odată cu partajarea în natură a apartamentului nr. xxxxx mun. Chișinău, care constituie proprietate comună în devălmășie a pârâților Petru Rusu și Silvia Sorocovici, fiecare parte împărțită nu va avea destinația și valoarea anterioară, acest imobil doar nepartajat are destinație și valoare de apartament, o eventuală împărțire a acestuia, o parte va rămâne în folosință comună-baia, veceul, bucătăria, antreul, respectiv acest bun nu este comod partajabil. Indiferent de faptul că în contul achitării datoriei a fost transmis creditorului Mircea Colpajiu o cameră din imobilul în litigiu, datoria nu a fost stinsă integral. Alte bunuri care ar putea fi urmărite în scopul stingerii datoriei față de creditori nu au fost stabilite, iar careva acțiuni în acest scop debitorul Petru Rusu nu întreprinde.

Reclamantul a notat că pârâțul Petru Rusu este în incapacitate de plată a obligației și cunoscând că este urmărit, nu are interesul și refuză să convingă pârâta Sorocovici Silvia pentru vânzarea întregului apartament nr. xxxxx mun. Chișinău, cu achitarea sulte în beneficiul acesteia în mărime de ½ cotă parte din prețul obținut ¼ din preț în beneficiul reclamantului ca coproprietar, iar restul ¼ din sumele obținute după vânzare să fie distribuite ultimului și altor creditori existenți, conform normelor stabilite de art. 144-146 Cod de executare, reiterând că reclamantul este de acord ca bunul imobil - apartamentul nr. xxxxx mun. Chișinău, să fie atribuit integral coproprietarului Silvia Sorocovici în situația în care ultima va semna la contul executorului judecătoresc Roman Talmaci până la emiterea hotărârii a unei sulte în mărime de ½ din valoarea de piață a apartamentului.

Mircea Colpajiu a solicitat partajarea bunului imobil – apartamentul nr. xxxxx mun. Chișinău ce aparține cu drept de proprietate pârâților și înstrăinarea acestuia prin expunerea la licitație cu distribuirea sumelor obținute creditorilor și pârâtei Silvia Sorocovici, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea din 19 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru a fost respinsă integral acțiunea Mircea Colpajiu.

Prin decizia din 23 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de avocatul Dumitru Barbăscumpă în interesele lui Mircea Colpajiu și s-a menținut hotărârea din 19 martie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Pentru a decide astfel instanțele ierarhic inferioare au reținut că admiterea acțiunii oblice în situația în care nu întrunește condițiile de înaintare a unei astfel de acțiuni, pârâților li se încalcă dreptul la proprietate garantat de art. 46 din Constituție, art. 1 Primul Protocol adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale și art. 501 Cod civil, considerând astfel întemeiate argumentele părții pârâte că una din condițiile obligatorii cerute de lege pentru înaintarea acțiunii oblice este faptul că creanța să fie certă, în speță nefiind probată datoria debitorială lui Petru Rusu față de Mircea Colpajiu, ținând cont că camera din apartamentul nr.xxxxx a fost transmisă la prețul de 118 111 lei, echivalentul a 9 127,59 de dolari.

Instanțele inferioare au notat că proprietatea este în condițiile legii inviolabilă, dreptul de proprietate fiind garantat, nimeni nu poate fi silit a ceda proprietatea sa, decât pentru o cauză de utilitate publică pentru o dreaptă și prealabilă despăgubire, constatând că, partajarea la cererea lui Mircea Colpajiu a apartamentului nr. xxxxx prin vânzarea la licitație fără acordul proprietarilor Petru Rusu și Silvia Sorocovici ar constitui o expropriere a acestora, iar modul de urmărire a bunurilor proprietate comună în vederea executării documentelor executorii este prevăzut de art. 95 Cod de executare și nu poate fi exercitată prin acțiune oblică.

La data de 10 iulie 2020, Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă a declarat recurs împotriva deciziei din 23 ianuarie 2020 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În motivarea cererii de recurs a invocat că, instanțele inferioare la respingerea acțiunii s-au axat în mare parte pe aspectul dacă acțiunea lui Mircea Colpajiu conține sau nu elementele unei acțiuni oblice, însă fără a lua în considerare aspecte de fond și de drept care sunt aplicabile litigiului respectiv indicate de apelant, care, au rămas necombătute.

A menționat că este proprietar copărtaș al apartamentului litigios, din care cauză instanțele inferioare nu puteau să ignore următoarele prevederi legale, ce urmau a fi aplicate la speță – art. 353, 361 Cod civil. Din sensul normelor de drept rezultă cert că Mircea Colpajiu în calitatea sa de coproprietar este în drept să pretindă divizarea cotei acestuia prin vânzarea apartamentului în întregime.

A afirmat referitor la caracterul indivizibil al acestui bun imobil, instanța de fond neîntemeiat a respins cererea de numire a expertizei judiciare solicitată, iar în felul respectiv a încălcat dreptul la un proces contradictoriu.

Prin referința depusă la data de 3 septembrie 2020 Petru Rusu a solicitat ca recursul declarat de Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă să fie considerat inadmisibil.

Prin referința depusă la 19 august 2020 Silvia Sorocovici, reprezentată de avocatul Mihail Scrob a solicitat ca recursul declarat de Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă să fie considerat inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Completul reține că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată în adresa participanților la proces la 6 martie 2020 (f.d.209, Vol. I), însă careva date ce ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la actele cauzei lipsesc.

Prin urmare, recursul din 10 iulie 2020, este declarat în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Mircea Colpajiu, reprezentat de avocatul Dumitru Barbăscumpă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Mariana Pitic

Nicolae Craiu